

KJV 2011-2012 (GROEP 6)

Zie je graag :-) / **Brigitte Van Aken**
(door Annie Moenaert)

Auteursinfo (zie ook www.villakakelbont.be)

Brigitte van Aken (Turnhout, 7 mei 1962) debuteerde in 1990 (met Annemie Fierens) met een roman voor volwassenen. Samen schreven ze drie boeken: *Goed gek*, *In Kamerjas*, *Land van Majesteiten* (Davidsfonds/Infodok). Voor haar vierde boek *Mooi weer vandaag* ging Brigitte solo.

Aanleiding voor het verschijnen van haar eerste jeugdboek *Barst* was de aanslag op het World Trade Centre in New York, in 2001. Ze sprak er destijds met haar leerlingen over. *Barst* gaat over angst en vriendschap, twee thema's die een brug slaan tussen het heden en het verleden. *Barst* was haar eerste jeugdverhaal. Daarna volgde *Lieve Leugens*, waarmee zij vier sterren behaalde in de Nederlandse Volkskrant. Voor haar jeugdroman *Ooit is niet nu* kreeg ze de publieksprijs Knokke Heist voor het beste jeugdboek van 2008.

Brigitte geeft Nederlands aan de Stedelijke Handelsschool te Turnhout, schrijft en regisseert theaterstukken voor en met jongeren. Zij is moeder van twee dochters. Toneel is haar tweede passie. Haar jeugdboek *Lieve Leugens* verwerkt ze tot een theaterproductie:

‘Het is iets speciaals om met een eigen stuk op het podium te staan. Het is een heel andere manier van werken en het leuke eraan is dat ik kan samenwerken met een hele groep. Dat in tegenstelling tot schrijven, dat is maar een eenzame bezigheid.’

Schrijven blijft echter haar eerste, grote passie. ‘Ik zal me ook uitsluitend toelagen op boeken voor +16-jarigen’, zegt ze. ‘Ik heb heel wat voeling met die leeftijdscategorie. Ik geef les aan de Handelsschool en eigenlijk zijn mijn leerlingen mijn grootste inspiratiebron. In het leven van een jongeling gebeurt veel meer dan wij denken.’

Kort samengevat

Lise en haar oma e-mailen elkaar. Lise is verhuisd naar de andere kant van het land om er fotografie te studeren en oma is verhuisd naar een serviceflat. Hun e-mails worden lange brieven waarin ze steeds meer over hun levens vertellen. Lise vertelt over haar vriend en zijn moeilijke moeder, oma over

vroeger en hoe ze uit het klooster vluchtte. Hun belevenissen blijken puzzelstukken die geleidelijk aan in elkaar vallen...

Structuur

Het verhaal bestaat uit 16 hoofdstukken. Tussen de hoofdstukken door kan je de e-mails tussen oma en kleindochter lezen en de chat-berichten tussen Lise en haar moeder.

Lise heeft een passie voor fotografie en dat wordt in het verhaal omgezet door passende foto's. De personages krijgen zo een gezicht.

Thema, tips en verwerkingsmogelijkheden

In het verhaal zitten veel thema's verweven zoals opgroeien, oma-kleindochter relatie, liefde, geheimen.

Deze vragen kunnen een gesprek over het boek op gang brengen:

- Een leugentje om bestwil: moet dat af en toe kunnen?
Zelfs ouders doen het als hun kinderen klein zijn, denk maar aan Sinterklaas of de paashaas. Maar hoe ver kan je gaan? Kan je elke leugen verantwoorden? Wat vinden de juryleden daarvan?
- Laat de juryleden vertellen over de band die zij met hun grootouders hebben. Vertellen hun grootouders verhalen over vroeger? Misschien zijn er juryleden die hun grootouders niet hebben gekend. Vinden ze dat jammer?
- Laat de juryleden vertellen wat ze van de foto's in het boek vinden. Hou een fotoshoot met de juryleden en maak foto's die bij het verhaal zouden passen.

Interview met fotografe Nicole Andrea

“Om mij een goed ‘beeld’ van het verhaal te kunnen vormen heb ik eerst lange gesprekken gehad met de auteur en het boek gelezen met ‘pen en papier’. Ik maakte aantekeningen telkens als ik een beeld voor ogen kreeg. Uiteindelijk heb ik me tot de essentie van het verhaal beperkt. Het is een dubbelverhaal: dat van Oma en dat van Lise. In het boek staan daarom tien foto's: vijf van/over Oma en vijf van/over Lise.”

“Ik heb eerst twee modellen en locaties gezocht en ben ook gaan grasduinen in mijn archief. Voor Oma's verhaal heb ik twee van mijn ‘oudere’ foto's gebruikt. Alle andere foto's zijn speciaal voor het boek gefotografeerd. De foto's van Oma moesten op foto's van vroeger lijken dus zorgde ik voor een kamer met bloemetjesbehang, een oud gebouw, oudere kleding... De foto's van Lise zijn moderner: zij draagt een leren vestje bijvoorbeeld.”

“Het boek is bestemd voor 14+ en ik heb bewust een beetje ‘mode-achtig’ gefotografeerd omdat jonge mensen vandaag veel met fotografie en beeld bezig zijn. Ik wilde dat de meisjes meteen verliefd werden op Basti/Nishan! Ook de cover is speciaal voor het boek gemaakt. De uitgeverij heeft de foto spijtig genoeg ‘verdonkerd’ omdat zij hem te gewaagd vonden. En om de kosten te drukken is het

boek op gewoon papier gedrukt, wat de foto's grijs en contrastloos maakt. Maar toch was voor mij een heel aangenaam project."

www.nicolandrea.com

Interview met Brigitte van Aken

"Het boek ontstond als volgt: een moeder van een collega van me had een sterk verhaal. Ik heb haar ontvangen op thee en koekjes en liet haar praten. Het verhaal van de oma is grotendeels het hare. Dat wil zeggen: de omkadering, niet het liefdesverhaal. Dat verzon ik."

"Ik wil een groot publiek bereiken met dit boek, omdat het over drie generaties gaat. Ik hoorde van oudere mensen dat het thema herkenbaar is: oma's en kleindochters... dat gaat meestal goed. Daar zijn redenen voor. Ik merkte ook dat mijn dochter het bijzonder goed met mijn moeder kan vinden, op alle vlakken. Dat zette mij aan het denken. Het idee rijpte dus ook vanuit die persoonlijke invalshoek: mijn moeder luistert écht naar Marlies, onze oudste, en speelt een belangrijke rol in haar leven en in de keuzes die mijn dochter maakt. Het idee ontstond dus om het verhaal van de moeder van mijn collega te koppelen aan dat inzicht: **oma's en kleindochters hebben iets met elkaar**. En ik besloot dat gegeven in een verhaal uit te werken."

“De fotografe hoefde ik niet te zoeken. Die kende ik al. Met Nicole ben ik bevriend. De idee om samen te werken ontstond toen we de trein naar Keulen namen. Een roman voor adolescenten en daar foto’s bij: bingo. Jonge mensen houden van foto’s. Nicole en ik hebben heel intensief samengewerkt. We kozen dus ook voor parallellen in de fotografie. Zo zijn er vijf foto’s genomen die betrekking hebben op het leven van de oma en vijf die te maken hebben met het leven van Lise. Bovendien is het model hetzelfde meisje: Lise lijkt ook fysiek op oma. Zo hoort dat te zijn.”

“Nicole hoef ik niet bij te sturen. Die is professioneel genoeg en begrijpt dat een foto nooit een plaatje bij een praatje mag worden. Een foto moet suggereren en nog veel ruimte laten tot fantasie. Je merkt dat haar foto’s een sfeer van mystiek oproepen. Dat wilde ik graag. We zaten dus op dezelfde golflengte. Je zou als het ware het verhaal kunnen reconstrueren op basis van de foto’s. Ik verwijst graag naar de cover, waar je merkt dat oma wacht op haar geliefde. Maar dat doet ook Lise wanneer zij de trein neemt. We zochten ook zorgvuldig naar een parallel Basti/Nishan en vonden twee jongens die qua stijl op elkaar geleken. Lise valt dus op ‘hetzelfde type’ als haar oma.”

“Ook het nevenverhaal van de ‘onbetrouwbare vriendin’ vertoont parallellen die de lezer gaandeweg ontdekt. Ik houd niet van een expliciet verhaal, maar van een web, een zorgvuldig opgebouwde puzzel. Die moet aan het eind natuurlijk perfect gelegd zijn.”

“Ik wil niet écht iets kwijt aan de juryleden. Ik weet dat de recensies lovend zijn, maar dat een jury misschien vanuit een ander perspectief kijkt. Als dat zo is, dan hoop ik vanuit het perspectief van de nieuwsgierige lezer die niet écht in een bepaalde categorie thuishoort.”

Tot slot: www.kjv.be

Laat de juryleden online hun zeg doen bij het boek en/of lees er de commentaren van andere juryleden.

www.kjv.be → Welke boeken moet ik lezen → groep 6

Klik op de cover om commentaar te geven bij dit boek

Heb je foto’s of tekeningen gemaakt? Toon ze online!

www.kjv.be → Prikbord → groep 6